

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4Cob/10/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7115205174
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zdenka Kohútová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7115205174.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Kohútovej a sudcov Mgr. Márie Hlaváčovej a JUDr. Romana Rizmana v spore žalobcu: EX Q., a.s., E. XX, XXX XX J., W.: XX XXX XXX, zastúpeného spoločnosťou V. G., s.r.o., N. 4, XXX XX J., proti žalovanému: W. I. J. Y., súdny exekútor, X. 3, XXX XX T., W.: XX XXX XXX, zastúpený spoločnosťou S. kancelária Y., s.r.o., J. 2, XXX XX T., o zaplatenie X.XXX,XX eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice I č.k. 26Cb/42/2015-371 zo dňa 10.5.2016, takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok.

II. Žalobca je povinný nahradiť žalovanému plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobu zamietol. Žalovanému priznal náhradu trov konania za právne zastúpenie vo výške XXX,XX eur, ktoré je žalobca povinný zaplatiť právnomu zástupcovi žalovaného do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Súd prvej inštancie toto rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa v tomto konaní domáha zaplatenia X.XXX,XX eur titulom náhrady škody, ktorá mala žalobcovi vzniknúť tým, že žalovaný ako súdny exekútor podával odvolanie vo viacerých exekučných konaniach, v ktorých vykonával exekúciu voči rozhodnutiam súdov o zmene súdneho exekútora. Po tomto odvolaní žalovaného sa žalobca na výzvu súdov vyjadroval k podanému odvolaniu žalovaného a z tohto vyjadrenia vznikli žalobcovi trovy právneho zastúpenia, ktoré si uplatňuje v tomto konaní titulom náhrady škody. Žalobca uviedol, že žalovaný ako súdny exekútor musel vedieť, že môže napadnúť rozhodnutie exekučného súdu odvolaním len pokiaľ to zákon nevyklučuje a teda ako súdny exekútor v zmysle § 37 Exekučného poriadku, ktorý určuje okruh účastníkov exekučného konania, je súdny exekútor účastníkom exekučného konania len ak sa rozhoduje o trovách súdneho exekútora. V predmetných veciach však súdny exekútor podával odvolania proti zmene súdneho exekútora, aj keď nebol účastníkom takéhoto exekučného konania a preto spôsobil žalobcovi vynaloženie zbytočných trov právneho zastúpenia. Žalobca citoval veľké množstvo exekučných konaní na rôznych okresných súdoch v Slovenskej republike, v ktorých podal vyjadrenie k odvolaniu žalovaného proti zmene súdneho exekútora. Žalobca takto za obdobie od X.X.XXXX do XX.X.XXXX sa vyjadril k XX odvolaniam žalovaného. Zo strany právneho zástupcu žalobcu, ktorý vykonával pre žalobcu právne služby v predmetných exekučných konaniach, zaslal právny zástupca žalobcu žalobcovi faktúry za tieto právne služby na celkovú sumu X.XXX,XX eur, ktorá je predmetom tohto konania titulom náhrady škody voči žalovanému. Žalobca uviedol, že svojmu právnomu zástupcovi za tieto právne služby uhradil predmetnú sumu X.XXX,XX eur.

3. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že neuznáva uplatnený nárok žalobcu, pretože nie sú splnené predpoklady vzniku škody, ktoré ustanovuje § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Predpokladom vzniku všeobecnej zodpovednosti za škodu je protiprávny úkon. Na to, aby sa úkon mohol kvalifikovať ako protiprávny, zákon vyžaduje porušenie právnej povinnosti, ktorá je uložená fyzickej osobe alebo právnickej osobe. Mal za to, že v tomto prípade nedošlo na strane žalovaného k porušeniu právnej povinnosti. V žiadnom právnom predpise nie je uvedený zákaz podať také odvolanie, aké podal on v predmetnej veci. Tvrdil, že pri príčinnej súvislosti je nevyhnutné aplikovať zásady bezprostrednosti a priamosti. Vzťah medzi príčinou a následkom nesmie byť sprostredkovaný, ale musí byť bezprostredný. Keď podal odvolanie voči rozhodnutiu súdu prvej inštancie o zmene súdneho exekútora, tento jeho úkon automaticky nespôsobil žiadne náklady na strane žalobcu. Vzhľadom na vyššie uvedené mal za to, že neboli splnené predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu a že žaloba je podaná bezdôvodne, a preto navrhol žalobu zamietnuť. Uviedol, že žalobca si mal možnosť uplatniť náhradu škody v samotnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného v exekučnom konaní. Ďalej poukázal na to, že vyjadrenia žalobcu k odvolaniam žalovaného boli absolútne totožné, čo sa týka textu, vo všetkých predmetných exekučných konaniach, išlo o formulár, na ktorom boli vymenené len označenia účastníkov exekučného konania. Poukázal aj na to, že žalovaný bol v niektorých svojich predmetných odvolaniach úspešný. Ďalej uviedol, že ak by aj vznikla žalobcovi škoda, musel by sa najprv žalobca obrátiť na príslušný orgán a to Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky so žiadosťou o predbežné prejednanie nároku na náhradu škody voči žalovanému ako súdnemu exekútorovi.

4. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ustanovenia § 33 Zákona č. 233/1995 Z.z. - Exekučný poriadok, podľa ktorého súdny exekútor zodpovedá za škodu tomu, komu ju spôsobil on alebo jeho zamestnanec v súvislosti s exekučnou činnosťou. Ďalej podľa ustanovenia § 37 Exekučného poriadku, ktorý upravuje okruh účastníkov konania v exekučnom konaní a podľa ktorého účastníkom exekučného konania je aj poverený exekútor, ak súd rozhoduje o trovách exekúcie. Ďalej súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ustanovení § 1, 2, 3, 4, 15 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu, ďalej podľa ustanovenia § 420 Občianskeho zákonníka, ktorý upravuje zodpovednosť za škodu porušením právnej povinnosti, podľa § 201 Občianskeho súdneho poriadku (O.s.p.), ktorý umožňuje účastníkovi napadnúť rozhodnutie súdu prvej inštancie odvolaním, ak to zákon nevyklučuje.

5. Súd prvej inštancie z týchto zákonných ustanovení dospel k záveru, že medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že v danom prípade sa nejedná o zodpovednosť súdneho exekútora za škodu, ktorá by súvisela s núteným výkonom exekučného titulu. Účastníci konania mali za to, že nejde o škodu, za ktorú by bol zodpovedný štát v zmysle ustanovenia Zákona č. 514/2003 Z.z. Žalobca tvrdil, že sa jednalo o inú činnosť exekútora podľa Exekučného poriadku a jedná sa o priamu zodpovednosť súdneho exekútora podľa ustanovenia § 33 Zákona č. 233/1995 Z.z. v platnom znení a podľa ustanovenia § 420 Občianskeho zákonníka. Vychádzajúc zo skutočností preukázaných exekučnými rozhodnutiami súdov, že jednotlivé súdy, či už prvoinštančné, ale aj odvolacie, posúdili odvolania žalovaného na základe obsahu rôznorodo, pričom v niektorých prípadoch boli zrušené rozhodnutia prvoinštančných súdov a v niektorých prípadoch bolo rozhodnuté aj o trovách konania (a to aj odvolacieho konania) a o trovách exekúcie, súd prvej inštancie dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené predpoklady vzniku škody, ktoré ustanovuje § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, resp. § 33 Zákona č. 233/1995 Z.z. Predpokladom vzniku všeobecnej zodpovednosti za škodu je protiprávny úkon. Ide o také konanie, ktoré je v rozpore s objektívnym právom. Na to, aby sa úkon mohol kvalifikovať ako protiprávny, zákon vyžaduje porušenie právnej povinnosti, ktorá je uložená fyzickej osobe alebo právnickej osobe. V danom prípade nedošlo na strane žalovaného k porušeniu právnej povinnosti. Žiadny právny predpis nezakazuje a nezakazoval žalovanému podať také podania, aké podal v predmetných veciach. Súd prvej inštancie mal za to, že neexistuje tu ani príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním a vznikom škody. Pri príčinnej súvislosti je nevyhnutné aplikovať zásady bezprostrednosti a priamosti. Vzťah medzi príčinou a následkom nesmie byť sprostredkovaný, ale musí byť bezprostredný. Keď žalovaný podal odvolanie voči rozhodnutiu súdu o zmene súdneho exekútora, tento jeho úkon automaticky nespôsobil žiadne náklady na strane žalobcu. Je potrebné poukázať aj na skutočnosť, že doposiaľ nebolo právoplatne rozhodnuté vo všetkých veciach týkajúcich sa uplatneného nároku s tým, že ak žalobcovi vznikli trovy v súvislosti s uplatnením svojich nárokov, mohol a mal si ich uplatniť v konaniach, v ktorých mu tieto trovy vznikli. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná, preto ju zamietol.

6. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a žalovanému, ktorý mal vo veci plný úspech priznal náhradu trov konania 582,47 eur, ktoré predstavujú trovy právneho zastúpenia XXX,XX eur, t. j. za X úkonov právnej pomoci po XXX,XX eur (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné vyjadrenie zo dňa XX.X.XXXX a účasť na pojednávaniach v dňoch XX.X.XXXX, XX.X.XXXX a XX.X.XXXX), za jeden úkon právnej pomoci po XX,XX eur (za účasť na pojednávaní dňa X.X.XXXX, ktoré bolo odročené bez prejednanía veci) režijný paušál X x X,XX eur a X x X,XX eur podľa ustanovenia § 10, 13a, 15, 17 a 18 Vyhlášky číslo 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

7. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote v celom rozsahu odvolanie žalobca. Uviedol, že konanie malo vadu, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Uviedol, že právny vzťah súdneho exekútora a oprávneného pri exekučnej činnosti je vždy výkonom verejnej moci podľa § 5 ods. 2 Exekučného poriadku. Aj keď súdny exekútor prestane vykonávať exekúciu, aj naďalej je povinný postupovať podľa Exekučného poriadku, aj keď dôjde k zmene súdneho exekútora. Uviedol, že je to podobná situácia ako v prípade keď je podaný návrh na vykonanie exekúcie a exekútor ešte nedostal poverenie na výkon exekúcie - teda ešte nevykonáva exekučnú činnosť z poverenia súdu. Postavenie súdneho exekútora v tomto prípade je výkonom exekučnej činnosti bez poverenia súdu, ale ide o výkon verejnej moci. Ak by totiž išlo o výkon exekučnej činnosti na základe poverenia súdu, bol by za škodu spôsobenú súdnym exekútorom nesprávnym úradným postupom zodpovedný štát (§ 4 ods. 1 písm. a) tretí bod Zákona č. 514/2003 Z.z.). V prípade, ak súdny exekútor vykonáva exekučnú činnosť bez poverenia na výkon exekúcie, ide o výkon verejnej moci a súdny exekútor je v takom prípade viazaný čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a je povinný konať iba spôsobom a v rozsahu, ktorý ustanoví zákon. Príčinná súvislosť medzi podaním odvolania, na ktoré súdny exekútor nemal oprávnenie a vznikom nákladov na právne služby na strane žalobcu, je založená na analogickom použití § 18 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. Podľa uvedeného náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ak tieto trovy konania priamo súviseli s nesprávnym úradným postupom. Tým, že exekútor v rámci exekučnej činnosti bez poverenia súdu podal odvolanie, vytvoril zbytočné prietahy nesprávnym úradným postupom a súčasne protiprávnym úkonom. Účelnosť vynaložených trov žalobcom je daná tým, že žalobcovi by nebola vznikla povinnosť zaplatiť odmenu advokátovi za poskytnuté právne služby vo vzťahu k neoprávnene podaným odvolaniam, ak by ich žalovaný nebol na súde podal. Žalobca preto navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že vyhovie žalobe v celom rozsahu, alebo aby zrušil rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

8. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že sa v celom rozsahu stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie, ktorým žalobu zamietol. Poukázal na to, že sám žalobca správne uviedol, že vykonávanie exekučnej činnosti je vždy výkonom verejnej moci, čo vyplýva z ustanovenia § 5 Exekučného poriadku. Štát na súdneho exekútora prenáša časť svojich oprávnení na vykonávanie súdnych a iných rozhodnutí, preto podľa § 3 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát za podmienok stanovených týmto zákonom zodpovedá za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci. Za orgán verejnej moci nesporne možno považovať aj súdneho exekútora, ktorý vykonáva exekúciu. Preto žalobca sa mal obligatórne so svojím nárokom na náhradu škody voči súdnemu exekútorovi obrátiť na prerokovanie nároku príslušnému štátnemu orgánu konajúcemu v mene štátu. Žalobca sa na takýto orgán konajúci v mene štátu neobrátil, podal priamo žalobu na súd, čím nedodrжал postup stanovený Zákonom o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Ďalej žalovaný uviedol, že sa riadil poučením súdu o možnosti podať odvolanie a túto možnosť aj využil. Nedopustil sa porušenia svojich povinností a podanie odvolania zo strany žalovaného nemožno kvalifikovať ako nesprávny úradný postup, pretože podanie odvolania nebolo v rozpore so zákonom. Uviedol, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno na preukázanie vzniku škody, nesprávny úradný postup a príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a nesprávnym úradným postupom žalovaného. Žalovaný poukázal na to, že vzťah medzi príčinou a následkom nesmie byť sprostredkovaný, ale musí byť bezprostredný. Len samotné podanie odvolania žalovaného voči rozhodnutiu súdu o zmene súdneho exekútora, automaticky nespôsobili žiadne náklady a trovy na strane žalobcu. Žalovaný uviedol, že vyjadrenie žalobcu k odvolaniu žalovaného v predmetných exekučných konaniach nebolo povinnosťou žalobcu. Žalobca sa mal možnosť vyjadriť k odvolaniu

žalovaného, avšak nie povinnosť. Žalovaný preto navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny.

9. Vyjadrenie žalovaného k odvolaniu žalobcu bolo žalobcovi doručené XX.XX.XXXX, písomné stanovisko k nemu nepodal.

10. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu, ktoré bolo podané v zákonnej lehote, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania, pretože nejde o také odvolanie proti rozhodnutiu, na prejednanie ktorého je potrebné nariadiť odvolacie pojednávanie podľa § 385 ods. 1 Zákona č. 160/2015 - Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“). Vec prejednal podľa § 379 - § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

11. Toto odvolacie konanie začalo podaním odvolania dňa 7.7.2016, teda za účinnosti Zákona č. 160/2015 - Civilného sporového poriadku, preto odvolací súd toto odvolacie pojednávanie prejednal podľa tohto zákona.

12. Odvolací súd podľa § 387 ods. 2 C.s.p. sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie. Na doplnenie a zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia, k odvolaniu žalobcu a podstatných tvrdení strán sporu v tomto odvolacom konaní, odvolací súd udáva:

13. Odvolací súd považuje predmetné trovy právneho zastúpenia, ktoré žalobca uplatňuje v tomto konaní od žalovaného ako náhradu škody a ktoré vznikli žalobcovi v exekučných konaniach tým, že žalobca podal vyjadrenie k odvolaniam žalovaného ako súdneho exekútora, za také trovy, ktoré sú súčasťou konkrétneho exekučného konania podľa § 200 ods. 1 Exekučného poriadku. Preto akékoľvek trovy súdnych konaní, vrátane trov exekúcie, ktoré vzniknú v súvislosti s podaním odvolania, aj keď nedôvodne podaného odvolania, alebo odvolania podaného neoprávnenou osobou, nemôžu byť tieto trovy škodou podľa § 420 Občianskeho zákonníka, ani podľa Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, pretože podanie odvolania zo strany kohokoľvek, nie je porušením právnej povinnosti. Podanie odvolania je využitím práva každého, komu bolo doručené rozhodnutie súdu a to, či odvolanie je dôvodné, alebo či je podané oprávnenou osobou, posúdi odvolací orgán v predmetnom konaní a trovy takýchto súdnych konaní nemôžu byť predmetom ďalších samostatných konaní o náhradu škody v súvislosti s nedôvodným odvolaním, alebo odvolaním podaným neoprávnenou osobou.

14. V prejednávanej veci preto pre úspešné uplatnenie predmetnej náhrady škody zo strany žalobcu chýba základný zákonný predpoklad pre priznanie práva na náhradu škody a to je porušenie právnej povinnosti zo strany žalovaného ako súdneho exekútora. Podanie odvolania zo strany žalovaného, aj ak by bolo nedôvodné, aj ak by bolo podané žalovaným ako neoprávnenou osobou, nezakladá jeho povinnosť na náhradu škody.

15. Odvolací súd preto dospel k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol správne, ak uplatnený nárok žalobcu titulom náhrady škody zamietol. Taktiež správne rozhodol o práve žalovaného na náhradu trov konania, pretože žalovaný bol v konaní na súde prvej inštancie úspešný.

16. Odvolací súd preto podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu ako vecne správny.

17. O trovách tohto odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 386 ods. 1 v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovanému, ktorý bol v tomto odvolacom konaní úspešný, priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalobcovi. O výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 C.s.p.

18. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa v ustanovení § 419 C.s.p.

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia odvolacieho súdu, na súde ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie môže podať strana sporu v ktorej neprospech bolo toto rozhodnutie vydané, dovolanie môže podať aj intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.). Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy podľa § 427 ods. 1 C.s.p.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, okrem prípadov uvedených v § 429 ods. 2 C.s.p., ak má sám, alebo jeho zamestnanec alebo člen vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom podľa § 429 ods. 1 C.s.p.

V dovolaní podľa § 428 C.s.p. sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).